

SLOVENSKI INFORMATIVNI LIST V AUSTRALIJI. SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, HOBART. ★ Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a periodical.

UVOD PREPOVEDAN

KAKO TEŽKO JE EMIGRIRATI, spoznaš šele, ko na lastni koži preizkusis vso zadevščino. Mnogim se emigracija sploh ne posreči, drugim se zapre pravista dežela, kamor so si najbolj želeti. So tudi taki, ki se jim odpre pot čez morje šele po dolgih letih, pa so morali poprej odstraniti neštete težave in zaprake.

Pogoji in vidiki, pod katerimi različne države sprejemajo emigrante, se lahko razlikujejo v malenkostih, v glavnem se pa ujemajo predvsem glede zdravja, starosti, poklica in odnosov do komunizma. Koliko neprijetnosti in sitnosti utegne biti združenih z željo po emigraciji, če kandidat ne ustreza stoprocentno vsem omenjenim pogojem, vedo predvsem tisti, ki so morali skozi morečo negotovost in čakanje dolgih let. Zato se vsak emigrant lahko šteje za srečnega, posebno če je poprej izgubil domovino. Saj mu je bila emigracija edina možnost, da si začne znova ustvarjati življenje in — vsaj upati sme — boljšo bodočnost.

Toda tudi pozneje, ko je viza že prtišnjena v potni list in se s krova že vidi obrežje nove dežele, je treba ponovno razgaliti telo pred zdravniki. Še enkrat se hočejo prepričati, če res prihajamo brez bolezni v deželo. In ko stopiš na suho — spet pregled. Na vrsti so kovčki, vreče, culice, zaboji. Vse odpro in prebrskajo. Carinski uradniki stikajo med skromno emigrantsko prtljago za rečmi, ki zanje velja: Uvoz prepovedan!

Ko je ta zadnji pregled odpravljen, se človeku odvali kamen od srca. Poln obetajočega upanja odhiti na vlak, počuti se kot nov človek in pred seboj vidi novo svobodno življenje v novi svobodni deželi.

Kot „nov človek?“

Premnogi pozabljujajo prav v tistem trenutku, da je na pragu v novo življenje treba napraviti še drug pregled, ki ga emigracijske oblasti prepuščajo vsakemu po-

edincu, da ga izvede sam.

Ta pregled je pregled naše duhovne prtljage — pregled naše duše, notranjega življenja, načela, ki jih prinašamo s seboj in bomo po njih uravnali novo življenje, probleme, ki nam jih vsakdanjost postavlja pred oči.

Celo najsrbnejša gospodinja čuti potrebo, da vsaj enkrat na leto temeljito pregleda vse kočičke v hiši in jih očisti nepotrebitne navlake in umazanje, ki se je nabrala tekom leta.

In človek? In kotički njegove notranjosti?

Koliko umazanje in druge nepotrebne navlake se nabere v nas na poti skozi življenje! Neki francoski sociolog pravi, da so trije važni činitelji, ki odločilno vplivajo na življenje in razvoj poedinca: rasa, družba in časovna doba. Preprosto povedano to pomeni, da vsak teh treh činiteljev po svoje vpliva na vsakega med nami. Ni vseeno, če smo rojeni kot belci ali črnci, ce nam je koža žolta ali rdeča (rasa); ni vseeno, če smo berači ali bogataši, če smo se rodili v demokratični ali totalitarni državi (družba); ni vseeno, če smo prišli na svet v dvajsetem stoletju ali pa tristo let poprej, ko je še vladal po svetu fevdalizem (doba).

Primeri iz sodobnega vsakdanjega življenja nam potrjujejo, da ti trije činitelji še danes lahko bistveno vplivajo na človekovo usodo, značaj in osebnost. Tudi mi smo rasli in se spopolnjevali pod vplivom teh treh činiteljev in postali to, kar smo. In vendar:

Dva činitelja, rasa in doba, sta neizogibna in nespremenljiva. Vsak zase riše na nas svoje značilne poteze. Nihče ne more menjati barve svoje kože ali uteči dobi, v kateri živi. Smo jetniki časa. Tretji činitelj — družba — je spremenljiv in njegova izbira, če ne ob rojstvu, vsaj pozneje odvisi od nas samih. Sklepal bi, da nihče od nas v preteklosti ni bil zadovoljen s tem družbenim čini-

teljem in je, brž ko je mogel, zamenjal komunistično družbo s svobodno deželo.

Pri tem pa ne smemo pozabiti stare resnice, ki so jo izrekli že grški filozofi: Svoboda je v nas samih ali je pa sploh ni.

Ni namreč dovolj, da zamenjamo življenski prostor in družbo, pozabimo pa na osvoboditev lastne duše. Vsak sam zase ve, koliko je preteklost, ki jo je zavrgel, vplivala na njegov značaj, mišljenje, načela. Vsak sam najbolje ve, koliko se je nabralo v njem umazanje in navlake, ki mu zdaj

brani uživati dobrote dosežene svobode. Tak človek ne bo nikoli resnično svoboden ne sam pred seboj, ne pred prijatelji, ne pred družbo, ki ji zdaj pripada.

PREPOVEDAN UVOD! Ta napis bi moral biti z velikimi črkami izobesen v naših dušah. Opozarjal bi nas, da se moramo iznebiti slabih vplivov preteklosti. Vsak med nami mora biti najprej sam sebi najstrožji preglednik, da izloči iz svoje duhovne prtljage vse tisto, na kar ne more biti ponosen ne sam pred seboj, ne pred drugimi.

— Zvonimir Hribar.

KONTOVEL

Žametne lešnike hočeš zdaj treti?

Daj mi roko:
glej, prve jurjevke v zlatu rasto,
kot otroške oči se razbarja nebo
in sive ograde na straži stoje.

Lešnikov ni.

Nona, usa v črne resice zavita
pod križevim potom kleči.
Molek modrikastih rok se ovija.
Molek se fantov po svetu razgnanih spominja,
jagoda
druga za drugo med prsti drhti.

Tu si.

Med paštni, nad morjem, med gabri
kot sladek, najslajši spomin ...
In s fanti živiš preko morja
in preko meja —
ti naš narod,
ti grenki naš brin.

In lešnikov ni.

Ker v jeseni,
kot kaplja krvi,
na Krasu
samo šipek gori.

Neva Rudolf.

CIRIL IN METOD

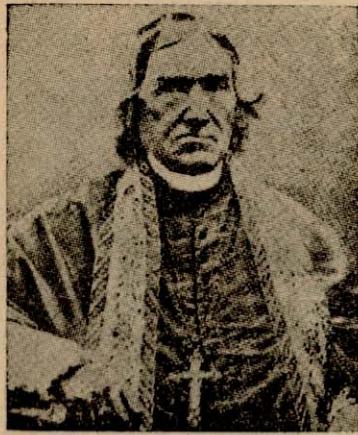
V juliju praznujemo god sv. bratov Cirila in Metoda. Krščanstvo, ki so ga pri nas najprej širili Nemci, je le počasi napredovalo. Ponosni in svobodoljubni sinovi Slave so le predobro čutili, da se širi s krščanstvom še drug ypliv — nemštvilo. Ni torej čudno, da ni bilo pravega zaupanja do krščanskih misijonarjev — tujcev.

Ciril in Metod sta nam oznanjala vero v domačem jeziku. Odprla so se srca ponosnim slovanskim sinovom, veselo so prisluhnili evangeliju, ki je oznanjal enakopravnost vseh ljudi, stanov in narodov pred Bogom. Led je bil prebit. Narod med Savo, Dravo, Muro, Sočo — vse tja do tirolskih lednikov, se je uvrstil med katoliške narode. — Gorazd — J. Čuješ.

ZAHVALA IN PROŠNJA

Prelepa hvala vsem, ki ste se odzvali na nas poziv v prejšnji steklki in poslali narocnino v juniju.

Zaostalim bomo poslali ponovne opomine v juliju in so lepo naproseni, da se cimprej odzovejo s poslano narocnino.—UPRAVA.

OB NOVI BROŠURI @ BARAGU

BARAGOVA ZVEZA (Bishop Baraga Association) v Marquette, ZDA, je izdala novo brošuro o našem velikem rojaku Frideriku Baragu. Je kratek opis Baragovega življenja in dela, kot ga je podal pred 90 leti Baragov sodelavec, Holandec, misijonar Edward Jacker. To je bilo takoj po Baragovi smrti. Je prav zanimivo, kaj je vedel ta mož že takrat povediti zlasti o evropskem izvoru našega rojaka. Ni vse točno, to je res, zato najdemo v brošuri tudi popravke. Prireditelj brošure sam poudarja, da Baragova Zveza objavlja ta govor bolj kot zgodovinski dokument o Baragu, kot pa nov doprinos k raziskovanju njegovega življenja in dela.

Ko leži pred menoj na mizi ta brošura, se mi nehotje porajajo v glavi razna razmišljanja. Utegne koga zanimati, če tudi kaj napisem.

Med naročniki in bralci MISLI ni bilo brez vsega začudenja, ko je list začel delati „propagando“ za Barago. Zakaj in čemu izbrati ravno tega moža, da skušamo v Avstraliji popularizirati njegovo

ime? Ali nimamo Slovenci dosti drugih in morda bolj vidnih ter vrednih mož, bolj zaslужnih za slovensko stvar? Kako da je prav Baraga v naših očeh tako zelo primeren za tak namen?

Več razlogov bi lahko našteli v pojasnilo. Zavedamo se pa, da bi z vsakim posebej utegnili prepričati le del bralcev, z nobenim vseh. Zdi se nam pa, da imamo vsaj en velik razlog, ki mora obveljati pred vsemi, če le hočemo stvar nepristransko presoditi. Skušajmo razložiti.

Ko se Slovenci v tujini skušamo organizirano poganjati za ustvaritev neke svoje skupnosti, imamo pred očmi različne cilje. Eden zelo tehten cilj je ta, da se predstavimo kot narodnostna skupina deželi, kamor nas je zanesla usoda. Usoda, pravim, če že ni na mestu, da rabim besedo: Previdnost . . .

Da se predstavimo deželi, ki je za nas še zmerom tujina, imamo seveda zopet zelo različne možnosti. Ena teh možnosti je gotovata, da pokažemo na tega ali onega velikega moža, umetnika ali v drugem smislu kulturnega delav-

ca, ki je izšel iz našega naroda. Nismo v zadregi za take može in celo žene. Naše pesnike in pisatelje najdemo v prevodih v raznih jezikih, naši likovni umetniki so znani daleč preko mej domovine. Prešerna populariziraj o zlasti na Angleškem, Jurčičevega Jurija Kozjaka berejo Kitajci in mnogi drugi narodi v lastnem jeziku. Naj zadostuje teh par primerov.

Imamo pa tudi može, ki niso bili ravno umetniki, vendar ogromnega kulturnega pomena za naš narod. Njihovih del ne moremo tako lahko predstaviti svetu, ker so veljala predvsem domači vzgoji in njihov pomen ni segel daleč preko mej domovine. Prav tako pa imamo može, ki so živeli in delali več v tujini kot doma, pa niso nehalibit Slovenci. Postali so slavnii izven domovine, živeli so morda v časih, ko slovensko ime ni bilo kaj prida znano v zunanjem svetu, pod imenom „Slovenec“ bi jih svet komaj spoznal. Zavoljo svojih zaslug in pomembnih uspehov na kulturnem polju uživajo svetovni ugled. Tujina se še danes postavlja z njimi, pri tem pa rada pozablja, odkod so izšli.

Eden teh je gotovo Friderik Baraga. Prav zadnje čase stopa njegovo ime zopet zelo v ospredje v kulturnem svetu po Ameriki, Kanadi, Evropi. V severni Ameriki se bavijo z Baragom najbolj priznane znanstvene ustanove. V angleškem jeziku, ki je brez dvoma eden svetovnih, objavljajo svoja dognanja o našem rojaku v članekih, razpravah, brošurah, celo knjigah. Né poudarjajo v prvi vrsti to, da je bil Baraga misijonar in škof, cenijo ga kot učenjaka in

kulturnega pionirja, ki je odpril moderni civilizaciji obširno polje v do takrat divjem delu Združenih Držav.

Tem učenjakom ni veliko na tem, da bi redno poudarjali: Baraga je bil Slovenec. Bili so časi, ko so neki krogi namenoma skušali pred svetom zatajiti njegov resnični izvor. Ali naj tudi mi mirno gledamo, kako si ga osvaja tujina v našo izgubo? Ali si res tako lahko privoščimo kaj takega?

Avstralija danes še kaj malo ve o Baragu. Celo Slovenci v njej ne ravno veliko. Gotovo pa pride čas, ko bo angleško govoreča Avstralija zvedela zanj in ga sprejela kot kulturnika svetovnega pomena. Ali ni zelo prav, če ga skušamo mi predstaviti Avstraliji kot Slovence, preden bo prodrl glas o njem iz Amerike in bo naš rojak obveljal tu zgolj kot slaven — Amerikanec?

Ali naj s prekrižanimi rokami čakamo, da nam bo prihodnji slovenski rod očital: Tako lepo priložnost ste imeli zlasti vi, v angleško govorečih deželah razkropljeni rojaki, da bi povedali svetu: Baraga je naš! Tuji sami so vam ponujali literaturo o njem v svetovnem jeziku, skoraj nič bi vas ne bilo stalo. Vam se je pa zdelo, da mož ni vreden tega majhnega truda. Po njem in z njim bi častno predstavili tudi svojo narodnost — pa niste storili svoje dolžnosti . . . Posebno je bila to vaša dolžnost še zato, ker v Baragi domovini sami ni bilo mogoče ničesar storiti prav v tistih letih, ko je v zunanjem svetu načelo zanimanje za Barago . . .

Ali si naj res nakopljemo tak opravičen očitek? — P. Bernard.

IZ TRSTA V TRIESTE

Ludvik Klakočer

Ko so v maju 1945 veseli zvonovi miru preglušili valove trpljenja, v katerem je ihtelo človeštvo v pretekli svetovni vojni, so milijoni bednikov spet dvignili glavo proti soncu. Za hip so ostrmeli, potem pa so vsi tisti, ki jih je Hitlerjev bič razkropil po vsej Evropi, začeli mrzlično pobirati svoje izmučene kosti in cunje. Strnili so se v prave reke, ki so se pretakale v vse smeri po vsej celini. „Domov, samo domov, nič ko domov!“ je vsakdo od njih hlipal in si brusal solze, malo nato pa vrskal in pel.

„Proč, proč, kamor koli, samo ne domov!“ so jim klicali drugi, ki so se trudni in lačni vlekli v nasprotno smer. Tisoči in tisoči namreč niso prav nič verjeli novicam o miru in novi svobodi, ker so predobro slutili in čutili, da se je prav tedaj po Evropi vnela pritajena in vsaj duhovno še mnogo bolj neizprosna vojna. Vedeli so, da se je začela nenačovana vojna komunizma proti ostalem, resnične svobode želnemu svetu.

Kmalu je prevzel posle glavnega častnika za civilne zadeve trezni in odločni ameriški polkovnik Alfred Bowman, ki je bil Titovim nik „Glas zaveznikov.“

Vse to delo pa so Titovi pris-

taši začeli z vso silo rušiti. Zlasti so se zaganjali v novo slovensko šolstvo, ki ga je tedaj nadziral ameriški kapetan Simoni. Podrobna organizacija vsega slovenskega šolstva pa je bila osebna zasluga dr. Barage, ki je kljub silnemu nasprotovanju in grožnjem

Tako mešano občutje je maja 1945 zajelo tudi preplašeni Trst, ko so vanj vkorakali Titovi vojaki, ki so se jih pa zaostale nemške edinice vztrajno upirale ter se vdale šele rednim novozelandskim oddelkom osme armade. Nekaj dni je prišlo do tihega obračunavanja in naglega sodstva, po katerem je dosti Tržačanov čez noč izginilo. Svet je gledal in ugibal, kaj neki bo, ko so izvedeli, da je maršal Alexander zahteval od Titove vlade, naj svoje vojake umakne iz Trsta. Prišlo je do trenutne napetosti, a napislo je obveljala Alexandrova zahteva. Titovi vojaki so se skobacali na vojaške automobile ter pred odhodom še streljali v zrak v znak protesta. Nato ja nastopila Zavezniška vojaška vlada, ki je mesto in vso cono A okrog njega vzela pod svojo upravo.

agentom in aktivistom v Trstu dolgo časa trn v peti. Zavezniška vlada je v kratkem času izdala celo vrsto uredb in ukazov ter

skušala vse javne ustanove spraviti do rednega dela. Ustanovila je tudi slovenske ljudske in srednje šole ter vzela v svojo upravo še slovensko radijsko postajo, ki ji je dodala svojo poročevalsko službo. Poleg tega je tudi izdajala dnevne Titovi privržence kot svetovalec kapetana Simonija spravil vse šolstvo v tek. Delo so mu olajšali mnogi profesorji begunci, ki so prihajali iz raznih tabrojšč in takoj prevzeli službo.

Povsod je zaplalo novo in obetačje življenje, kar pa komunistom nikakor ni bilo po godu. Zato so Titovi agenti ob podpori italijanskih komunistov začeli organizirati javne demonstracije ter na vse načine skušali Zavezniški vladu nagajati. Zavezniški so to mednarodno komunistično udarharstvo zavirali, opazovali in prišli do tehtnih spoznanj. Kmalu so priznani pravni veščaki Združenih narodov izdali statut za tako imenovano Svobodno tržaško ozemlje, ki bi ga pod nadzorstvom in zaščito Varnostnega sveta vodil in upravljal po sporazumu določen guverner.

V tistem času je prevladoval vtis, da je bila večina tržaškega prebivalstva prav zadovoljna s tako rešitvijo za tržaško ozemlje, ki ne bilo odvisno od nikogar in v katerem bi bili prebivalci slovenskega ali italijanskega porekla docela enakopravni, vsi javni uradi pa dvojezični. Posebno za-

dovoljni so bili gospodarstveniki in trgovci, ki so imeli pred seboj Trst kot prosto luko in v duhu videli obetajoč denarni in blagovni promet. Vrste „neodvisne fronte“ so se jele močno kreptili.

A kaj kmalu se je začelo politično vadljvanje in pričkanje med zahodnimi silami in sovjetskim blokom. Šlo je za imenovanje prvega guvernerja za Svobodno tržaško ozemlje, ki bi v imenu Varnostnega sveta prevzel botrstvo nad bodočim novorojencem. Če so zahodnjaki predlagali tega ali onega moža, so ga Sovjeti takoj odklanjali, a kadar so Sovjeti navajali kako ime, so ga zavračali zahodnjaki, ki niso hoteli imeti v Trstu trojanskega jezdeca. Ta igra se je vlekla tako dolgo, dokler se niso oboji utrudili. Prišlo je do sumljivega zatišja.

„Kaj pa zdaj?“ so se izpraševali zaskrbljeni Tržačani, ko so jeli slutiti, da utegne vsa lepa neodvisnost iti po zлу. In res! Ni bilo dolgo, ko so visoki predstavniki zahodnih sil dejali, da se ne morejo zediniti s Sovjeti glede guvernerja. Zato so menili, da bi bilo najbolje, če bi se jugoslovanska in italijanska vlada, ki sta glede usode Trsta edini neposredno prizadeti, dogovorili za rešitev tega trnjevega vprašanja. A tudi ta misel ni mogla uspeti. In tako je prišlo do usodnega predloga zahodnih sil, naj mesto Trst in del zaledja prideta spet pod Italijo.

(Pride če)

KRIŽEM AVSTRALSKA SLOVENIJE

NEW SOUTH WALES

Sydney: Da ne bo nepotrebnega nesporazuma, izjavljam na opazko Oglasne deske v zadnji številki: G. Jože Čuješ se nič ne išče, ker dobro ve za svoj naslov. Če ga pa kdo drug išče, ga najde na naslovu: 170 Canterbury Rd., Canterbury. Tel.: UW 1720. Toliko v odgovor na hudomušni oglas. Kar zadeva označitev narodnostnih mera, bom rad ustregel, ker je videti, da Oglasna deska res ne ve, kod živijo strnjeno naseljeni Slovenci izven meja Slovenske republike. Podobno je, da malo hudomušnosti listu le koristi. Odkar so se začeli posamezni dopisniki medsebojno v rokavicah otipavati, je v listu precej več razgibanosti. Upam, da bo tako tudi ostalo. Priporočal pa bi (verjetno se bo z menoj strinjal še kdo drug), da se MISLI povrnejo k uporabi običajne slovenščine. V zadnjem času pišejo take ali podobne stavke (seveda je v mojih primerih nekoliko pretiravanja) Po oni aferi z revolverjem so ga dali v sanatorij separatno od drugih pacientov in sedaj je čisto flegmatičen . . . Ali: Moj brat je absolviiral univerzo, sedaj je veterinar, jaz bom pa advokat . . . Ali: Čeprav je naš kolega dober muzikant in komponist novega marša, nimam rešpekta pred njim, ker je preveč afektiran. — Če ne verjamete, da je v listu taka slovenščina, čitajte MISLI malo točneje. Slovenščina ni lahek jezik. Napišeš „lonec,” a misliš „pisker.” Smo res že pozabili lepo domačo besedo ali smo le toliko brezbrižni in malomarni? — Jože Čuješ.

Canberra, ACT: Rad bi poročal o kakšnih posebnih novicah iz Canberre, pa nič takega ne vem. Zato naj bo samo to zapisano, da so v družini Francija in Jožice Bresnik dobili prvi naraščaj. Rodila se jima je hčerka, ki so jo krstili ravno na obletnico poroke, 5. maja. Dobila je ime Jožica Marija. Iskrene čestitke. — Prijatelj.

Ashbury: Bom napisala nekaj za naše rojake. Razlila se je lepa pomlad nad našo rojstno domovino. Čeravno mi nismo tam, smo vseeno veseli, da imajo naši dragi tam svoj pomladni užitek. Tudi mi tu, hvala Bogu, se nimamo pritoževati nad tukajšnjim podnebjem, da le ostanemo zdravi, pa je vse v redu. Smo sicer zdaj v jesenski dobi, pa je skoraj podobna našemu domačemu maju, samo tistih naših rožic tu ni. Mogče bomo pa le še kdaj tako srečni, da bomo spet uživali slovensko pomlad med svojimi brati in sestricami. Nikoli ne bom pozabila slovesa od domačih. Ladja je že pripravljena na odhod. Bratec in sestrica mahata v zadnji pozdrav, mama stoji tam kot očamenela, okrog barčice pa šume zeleni in modri valovi . . . Rojaki, ohranimo žive spomine na našo lepo rojstno domovino! — Jožef Sukič.

Sydney: Čestitke g. Antonu Gržini, ki je graduiral na Tech-

nical College kot mehanični in ženir. Poleg dela za vsakdanje življenje je študiral in dosegel ta lepi uspeh. Ponosni smo na svojega rojaka in želimo, da bi njegov zgled še koga spodbudil k taki podjetnosti. — M.L.

Burwood: Iskreno sožalje g. Rudiju Jakšetiču ob izgubi brata Alojzija. Rajni se je ponesrečil z avtomobilom na poti iz Snowy Mountains v Sydney, kjer je upal pri bratu preživeti nekaj veselih ur oddiha preko praznikov ob kraljičinem rojstnem dnevu. Višja moč je odločila drugače in Ložje je kmalu po nesreči umrl v bolnišnici. Pogreb je bil v torek 18. junija v Enfieldu, pogrebne obrede je opravil p. Rudolf Pivko ob navzočnosti lepega števila rojakov. Naj bo rajnemu lahka avstralska zemlja! — Poročevalec.

VICTORIA

Chiltern: Pa naj bo še to pot. Seveda je roka precej neokretna in tudi nisem pisateljica, pa bom le morda kaj skupaj spravila. Kaj je novega po svetu? Pri Faturjevih v Deniliquinu je spet zajokalo. Še en soldat, Dušan je dobil bratca. V nedeljo 9. junija smo ga neslih krstu. Ime je dobil Francek. To novico se pa tudi poslovim za danes. Vsi Slovenci križem Avstralije naj prejmejo tople pozdrave. — Slavka Lumbar.

Bendigo: Prejel sem časopis MISLI in Koledarček. Z veseljem sem prečital vse od začetka do konca. Koliko zna človek više ceniti slovensko besedo, ko jo najde v tujini. Doma jih je bilo zmerom dovolj, zato je bilo to nekaj vsakdanjega. V Avstraliji je stvar druga. O prilikih bom skušal najti še kakega novega naročnika. Rad bi se tudi osebno seznanil z vsemi, ki imate opraviti v Sydneju z našim listom, pa kaj, ko so daljave tako ogromne. Morda se pa to le kdaj posreči. Za sedaj pa najlepše pozdrave. — Marijan Hrovat.

WEST AUSTRALIA

Perth: Ko ste mi pred časom na mojo željo poslali 19 izvodov lista MISLI, sem jih oddal v razprodajo v trgovino BOANS. Za ceno smo se zmenili po 9 pennijev za izvod. Danes sem videl, da jih je ostalo samo šest, drugi so razprodani. Denar dobite v kratkem. Jaz sem z veseljem delal za širjenje tega lista že v časih, ko je bil urednik g. Korbič. Ideja, da bi bile MISLI na prodaj po trgovinah, se je tu obnesla. Poskusite še kje. Prišlo mi je tudi na misel, da sta vsaj dva naša tukajšnja duhovnika prišla iz Združenih Držav. Zakaj pa ne napišeta kaj o Ameriki in o življenju naših ljudi tam? Prepričan sem, da bi naročnik MISLI z zanimanjem brali. — Janez Ambrožič.

QUEENSLAND

Rovenshoe: Tukaj v Rovenshoe smo zelo zadovoljni z listom, posebno nas je razveselila majska številka, ki je prinesla dva evangelijs. Ko nas naš list skuša ohra-

niti dobre Slovence in nas zato zmerom spominja na rojstno domovino, je zelo prav, da nas skuša

spomniti tudi na vse tisto, kar smo se doma učili pri krščanskem nauku že kot otroci in pozneje v cerkvi. Zdaj pa zaključujem to pismo in bom še prihodnjič kaj povedal. — Vinko Rebek.

DELO IN PLAČILO

Gospod Anton Gržina, doma iz Ilirske Bistrice, je prvi Slovenec, ki je uspešno dovršil univerzitetne študije v Avstraliji. Vsaj meni ni znan nobeden drug. To je velika čast ne samo zanj, ampak za nas vse, ko vidimo, kako je naš rojak z delom in žrtvovanjem prišel do cilja.

V sredo zvečer, 19. junija 1957, je g. Gržini izročil diplomo sam guverner N.S.W., Sir John Northcott. Diploma ugotavlja, da je g. Gržina postal strojni inženir.

Med vsemi študenti, 72 po številu, jih je bilo devet, ki so prejeli diplomo s pohvalo. Eden od teh devetih je naš g. Gržina.

Ni si težko predstavljati, koliko resnega dela in požrtvovalnosti je bilo treba, da je ta cilj dosežen.

G. Gržina je po ves dan delal in služil kruh zase in družino, ob večerih, ki so se gotovo pogosto potegnili dolgo v noč, je študiral. Občudovati moramo njegovo potrežljivost, pa nič manj njegove žene Ivanke, ki ga je vedno bodrila in mu lajšala težko delo s pridnostjo, razumevanjem in ljubeznijo.

Vsi Slovenci v Avstraliji in po svetu smo lahko ponosni na tega svojega rojaka in mu iz vsega srca čestitamo. Dal nam je zgled, kako si pravi mož lahko pomaga do boljše prihodnosti zase in za tiste, v katerih prid bo deloval. Jaz želim biti med tistimi, ki g. Gržini najbolj iskreno čestitajo, zakaj ta vrli mož je moj najboljši priatelj. — Stanko Samsa.

KOTIČEK NAŠIH MALIH

Vsem en topel pozdrav!

Eno veselo pisemce je priroma lo; veselo, ker je pokazalo pogum Pavla Sellianiya iz Melbournia. Evo, kaj nam piše:

„Pa naj se še jaz oglasim v Kotičku, čeravno nisem več majhen. Sem visok že pet čevljev in imam trinajst let. Hodim v prvi razred High School in ne bi rad pozabil slovenskega jezika, katerega sem se svoj čas učil v Trstu. MISLI vse preberem in tudi svojo slovensko knjižnico zhiram. Od časa do časa pa grem k patru Baziliju in govoriva in piševa v slovenščini. Ker nihče nima korajže, sem se pa jaz ojunačil in se oglasil. Veliko nas je slovenskih otrok po Avstraliji, zakaj bi se ne spoznali v našem Kotičku, vsaj po imeni? Pa prejmite lepe pozdrave vsi fantje mojih let, ki berete te vrstice. Moja šestletna sestra Sonja pa pozdravlja vse punčke.“

Ali ste slišali? Pogumnemu in pridnemu Pavlu vse priznanje. Pa se še oglasi, z veseljem bomo čitali tvoje vrstice.

Aha! Premišljevala sem, kaj naj vam danes povem. Zgodbico ne, nimamo prostora. Pesmico? Prihodnjič. Igrice? Da! Prav go tovo imate kaj prijateljčkov. Kakšno nedeljo ali praznik se sestanete in ste vsi srečni, da morete nekaj ur preživeti v veseli družbi. Sprva ste malo boječi. Ogledujete se in se čudite, kako je Marjanca žrasla in kako velik fant je postal Mitja. Potem prično

vprašanja. Kako je v šoli? Česa se najraje učite? Kateri šport vam je najbolj pri srcu? Vsi vprek govorite in kričite. Potem pa . . . naenkrat ne veste več, kaj bi počeli. In tu naj vam priskočim na pomoč.

Povedala vam bom igro, ki jo morejo igrati predvsem večji otroci, pa seveda tudi odrasli. Igrica vas bo mnogočesa naučila, sponznavali boste nova mesta, znamenite osebe, živali. Vsak igralec naj vzame kos večjega papirja in ga razdeli s štirimi navpičnimi črtami. Nad prazne prostore (ki jih je pet) napiše: Osebe, mesta, gore in vode, rastline, živali. Določite neko črko, na primer „M“ in začnite pisati po tri imena z začetno črko „M“ pod vsak predel. Naj navedem po en primer za vsakega: Mozart (v poštov pride katerakoli znana oseba, pisatelj, znanstvenik, svetnik . . .), Maribor, Matajur, Marjetica, muren . . .

Kdor prej konča, zmaga. Pa še nekaj: pišite vsa mogoča, najraznovrstnejša imena, da postane igra zabavnejša. Želim, da bi se tako naučili zlasti imen naših mest in lepih slovenskih gora.

To pot en poseben pozdrav dragi Sonji v Injune, Qld., saj ona vrga prav take načebudneže kot ste vi. In pa lep pozdrav trem deklicam v Albury, Filipičevim v Blacktownu in Pavlu v Melbournu.

Vsem pa kličem „na svidenje“ in ne pozabite na Kotiček! Neva.

„Elite“

Slovenci v Melbournu in okolici!

Ne pozabite, da lahko naročite obleko pri slovenskem krojcu. Izdeluje po želji in najnovejši modi obleke za moske in zenske. Ugodne cene, tudi na odpaci. Nudi vam tudi lepe srajce iz svicarskega blaga, kravate in podobno.

JA4758

JOZEF SERNEL

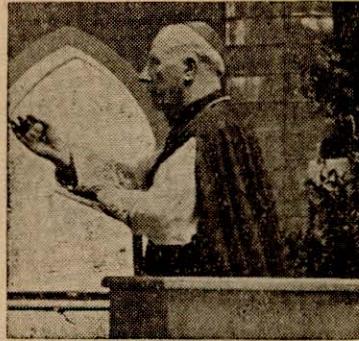
JA4758

55 BRUNSWICK STREET, FITZROY, MELBOURNE, VICTORIA

High-class Ladies and Gent's Tailor. Exclusive European styles.

IZ SLOVENSKE DUHOVNIŠKE PISARNE

OB ZLATI MAŠI
ŠKOFA ROŽMANA

PREVVIŠENI ŠKOF DR. GREGORIJ ROŽMAN postane ta mesec zlatomašnik. Petdeset let poteka, odkar je bil posvečen v duhovnika. Tudi naš list se pridružuje čestitkam in najiskrenejšim željam, ki bodo od vseh strani sveta iskale pot do visokega jubilanta. Naj ga Bog ohrani še mnoga mnoga leta tako čilega in neumorno delavnega kot vemo o njem, da je zmerom bil, prav posebno pa se zdi, da to velja o njem kot nalač ravno ta leta, ko se mu s tako naglico bliža zlati jubilej.

Ni nam še točno znano, kje misli Prevvišeni slaviti svojo zlato mašo. Toda če nas vse ne moti, bi dejali, da v svoji domači župnijski cerkvi na Koroškem. Vemo namreč, da se je jubilant napotil na obiskivanje slovenskih izseljencev po Zahodni Evropi, kot je nekaj mesecev poprej preživel med svojimi ljudmi v Južni Ameriki, zlasti v Argentini in Chile. Tam doli je razvil neverjetno delavnost, žel odkrito občudovanje pri vseh, ki so ga imeli priložnost videti in slišati, pa je seveda tudi znova utrdil v vseh srcih goloboko ljube-

VAM IN NAM V VESELJE.

VESELI BODIMO, VESELEGA srca! Bolj prav, veseli ostanimo, saj taki smo vedno bili. Tudi kadar se nam ni dobro godilo, smo bili veseli, še prav nalač. Ni nikomur nič mar, če smo taki. Tukaj pa se včasih zdi, kakor da bi ne bili več tisti ljudje. Ne damo si oči, beseda nam ne gre, drug drugega se ogibljemo . . . Kakor da bi pajke grizli. Manjka soglasja, ni harmonije, razglašeni smo. Uberimo prave strune, lepo se zložimo. Romarji in popotniki, saj gremo isto pot . . . Isto pot gremo . . .

Pravijo, da nas je sonce spremnilo. Nekaj bo že res, vse pa ne more biti. Nekaj tistega nam je še zmerom ostalo — pa recite, če ni? Ha? Kadar smo pri pravi volji, če ga je pred nami kaplja, pa jo dvignemo po naše: „Štirje fantje špilajo . . .“ Požvižgamo se, še mar nam ni! Tja pojdemo, kjer bo kaj veselja, kjer bo kaj videti in slišati, tja, kjer bodo pravi ljudje skupaj. H Kulturnemu krožku gremo, tja se bomo zapisali. Vsi tisti veseli bomo skupaj, tam bomo ubrali svoje strune, tam bo za nas!

Naj mrliči pokopljejo mrliče, nam je treba življenja! Življenja in poštenega veselja. Še jih imamo nekaj za klobukom. Kar na

zen do sebe, ljubezen in hvaležnost, ki je je bil itak zmerom deležen od strani vseh poštenih Slovencev.

Eden njegovih načrtov za polet v Evropo je tudi ta, da se bo udeležil kongresa Kristusa Kralja, ki se letos vrši v Fatimi na Portugalskem. Ti kongresi so se porodili na slovensko pobudo, zamislil jih je v prvi vrsti naš znani Janez Kalan. Ko bo Prevvišeni opazoval potek letošnjega kongresa, bodo seveda njegove misli na stadionu v Ljubljani, kjer se je vršil doslej zadnji tak kongres — leta 1939. Mnogim od nas je še živo v spominu njegova veličastnost. Potem je vojna pretrgala nit teh kongresov in je šele letos prišlo do enega nadaljnjih. Bogve, če bo letošnji dosegel po svojem pomenu in veličastvu ljubljanskega?

Na svoji poti v Evropo se je Prevvišeni ustavil najprej v Angliji, od tam je odšel v Francijo. Rokali so ga povsod z ljubezno in tudi na zunaj kar mogoče sijajno sprejeli. O svojih prvih včasih v Angliji je napisal sam kratko pismo svojim „Argentincem,“ ki ga je objavila Svobodna Slovenija. Takole piše:

„Z osemurno zamudo prišel v London. Med potjo je odpovedal en motor in smo s tremi počasi prileteli na letališče v Novi Fundlandiji. Tam smo počakali na povrnilo.

V Angliji je nekako 600 Slovencev, raztresenih po vseh krajih, ki jim pastiruje oče Nace Kunstelj. V nedeljo se jih je zbralo okrog 100 k maši, dopoldne v kapeli Mladih katoliških delavcev, ki je kar čez cesto od Slovenske hiše. Ta je včasih bolj podobna mrvavl-

jišču, ko prihajajo novi ‚begunci‘ iskat dela in zaslužka v svobodi. Popoldne je bila birma s pridigo in blagoslovom v cerkvi sv. Ane in angleška čajanka v farni dvorani, da smo se spoznali, pozdravili in pogovorili resnično prijazno, veselo in iskreno.

Obiskal sem nekaj slovenskih družin v Bedfordu, kakih 30 milj severno od Londona. Mlade družine, že v lastnih hišah. Deloma so zaposleni v velikih opeckarnah. Pokrajina lepa in prijazna. Ljudje so kar zadovoljni. Vesel sem jih bil. Naj v varstvu božjem žive, vrgajajo svoje otroke v duhu krščanskem in slovenskem — v pridne in poštene ljudi. Pozdrav. — **Gergorij Rožman.**

Z velikim zanimanjem bomo zasledovali nadaljnja poročila o potovanju in obiskih Prevvišenega po Evropi pred zlato mašo in po njej. In se bo nehote spet in spet porajalo v nas vprašanje: Ali bo naš Prevvišeni kdaj povabljen tudi — v Avstralijo . . . ?

EVANGELIJ ZA SEDMO PO BINKOŠTIH

(Matej 7.15-21.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnih predrokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj so pa grabežljivi volkovi. Po njih sadovih jih boste spoznali. Mar bero grozje s trnja in smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad, slabo drevo pa rodi slab sad. Ne more dobro drevo roditi slabega sadu in ne slabo drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj. Po njih sadovih jih boste torej spoznali. Ne vsak, kdor mi pravi: Gospod, Gospod, pojde v nebeško kraljestvo; temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki

je v nebesih, ta pojde v nebeško kraljestvo.

EVANGELIJ ZA DEVETO

(Luka 19, 41-47.)

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in zagledal mesto, se je zjokal nad njim in rekel: Oda bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kaj ti je v mir! Tako pa je skrito pred tvojimi očmi. Zakaj prišli bodo dnevi nadte, ko te bodo tvoji sovražniki obdali z nasipom in te oblegali in stiskali od vseh strani: in v tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili v tebi kamna na kamnu, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja. — In stopivši v tempelj, je začel izganjati tiste, ki so tam prodajali in kupovali; in jim je govoril. Pisano je: Moja hiša je hiša molitve, vi pa ste iz nje napravili razbojniško jamo. — In učil je vsak dan v templju.

* * *

P. RUDOLF PIVKO

Njegov naslov je sedaj zopet tak kot pred leti: 45 Victoria St., Waverley, N.S.W.

Telefonska številka: FW 3063.

P. ROK ROMAC

Nedavno se je naselil v Sydneju duhovnik-frančiškan, po narodnosti Hrvat, in bo skrbel za svoje rojake, ki so si že dolgo želeli svojega duhovnika. Tudi od naše strani: Pozdravljen in dobrodošel!

Tudi p. Rok stanuje skupaj s p. Rudolfom v Waverley. Ima isti naslov in isto tel. številko: 45 Victoria St., Waverley. TEL.: FW 3063.

OPOZORILO

Za naslednjo številko MISLI morajo biti vsi prispevki v urednikovih rokah najkasneje do 22. prejšnjega meseca. Kar pride po tem datumu, mora počakati za naslednji mesec.

svojih možganov! Peresari in vsi tisti, ki se na to razumete, pozljem vas v bizantinskem slogu: Pomočite bridko sabljo v tinto in kaj napišite! Vse bomo naredili, če se bomo lepo razumeli in pogovorili, brez zavisti, zlobe in sovraštva. Tega nam ni treba. — Andrej Traven.

OPOZORILO

ŽE ZDAJ je čas, da si naročite knjige DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU za leto 1957 (Koledar za 1958).

Cela kolekcija knjig vas stane £1/0/0. Lahko pošljete to vsoto na MISLI ali prineste osebno v Slovensko pisarno v Baragovem Domu, Sydney. Sprejeli smo POVERJENIŠTVO za VSO Avstralijo na prošnjo iz Celovca.

Naročniki bodo prejeli naročene knjige NARAVNOST iz Celovca okoli Božiča 1957. HITITE z naročanjem! — P. Bernard.

POVEST

V SMRLINJU se bo nadaljevala prihodnjič. Oprostite za ta mesec.

MEJNIK

(Nadaljevanje in konec).

mehove jih bomo namerili in na koše. Smejali se boste, če se niste še nikoli, na vse boste pozabili, tako bo prijetno, le verjemite! Za dobro voljo, vam in nam v veselje, da bo lep spomin. Da si olajšamo srce, da bomo laže prenašali dim in prah ter križe in težave. To bo naše domače pristno veselje. Le skupaj, le k nam!

NA ODER.

Stopili bomo na oder in bomo tam ostali. To je, česar potrebujemo. Tam se bomo srečali živi. Brez živih ljudi ni ničesar na tem svetu. Sedem let že modrujemo, pokazali pa nismo še ničesar ne sebi ne drugim. Treba je, da spoznamo: Od kulturnih delavcev in od dobre volje in smisla za kulturno delo zavisi, ali se bomo v teh krajih, v naših časih in razmerah dvignili in ohranili. Kulturnim delavcem pripada zaveta. Nastopi naj bodo dobro pripravljeni, delo bodi načrtno, sistematično. Drugo ne velja, zakaj če se zberemo „kar tako,“ samo malo poropatomo in se spet razidemo. Nič nas ne druži in ne veže. Potrebno je, da se organizirani lotimo dela na narodnost-

nem, kulturnem in socialnem polju.

Na odru bomo videli našo lepo domovino. Kaj je lepa domovina? To so tisti med nami, ki so dobri, blagi in veseli, ki ne misljijo nič hudega. Pričakujemo, da se bodo vsi tisti in samo taki pridružili Kulturnemu krožku, torej izbrani, najboljši, elita src. Dali nam bodo toploto na znotraj, katere nam manjka. Potrebna nam je tako ali še bolj kakor kruh. Pričarali nam bodo na tesen prostor — na oder — tisto zemljo, ki jo ljubimo, ki nam je draga, na katero mislimo z najlepšo mislijem . . .

Modrovali smo, izmodrovali nismo. Mladi slovenski ljudje so tu kaj otožni, osamljeni, brez cilja. V njih je življenje, veselje in domovina. Zakaj bi se ne zaposlili in ne razgibali! Dela pa toliko! Ljudi pa nikjer! Seveda jih ni . . . Človek bo šel tja, kjer bo nekaj zanj, nekaj, kar ga bo zanimalo in veselilo, kjer bo na svojem mestu, kjer bo potreben . . .

Mislili smo in nismo domislili. Oskrbimo si potrebno literaturo, napisane stvari, robo, kakoršno rabimo, da bomo imeli kaj v roke vzeti. In kar manjka, dodajmo iz

Z VSEH VETROV

BEGUNCEV IZ JUGOSLAVIJE

je v zahodno-evropskih deželah še vedno okoli 80,000. Do te številke so prišli časniški poročevalci na Angleškem. To poročilo je še iz leta 1956, toda velikih sprememb medtem ni bilo. Res je, da nekateri odhajajo ali si pridobe novo državljanstvo kje v Evropi, toda neprestano prihajajo novi in število ostaja precej enako. V taborišču San Sabba pri Trstu je tudi še zmerom visoko število beguncov iz Jugoslavije, pa se smatrajo za pozabljene. Novih prihaja toliko, da so v enem samem dnevu pomnožili število za 53. Hrvatski begunci v tem taborišču so poslali poseben apel na ameriškega predsednika in na kongres, pa menda brez uspeha.

V CLEVELANDU je nedavno prenehal izhajati socialistični dnevnik „Enakopravnost.“ Ni imel dovolj naročnikov, kolikor jih pa ostalo, jih je prevzela češka „Prosventa,“ dnevnik iste barve. Tako sta ostala v ameriški Sloveniji le še dva dnevnika, poleg „Prosvete“ v Chicagi „Ameriška Domovina“ v Clevelandu. Ves slovenski tisk v svobodnem svetu je zabeležil smrt „Enakopravnosti“ in se zamislil v svojo lastno bodočnost z vprašanjem: Kako dolgo še . . . ?

AMERIŠKA VLADA zaposluje v svojih uradilih po tujih državah nad 400,000 ljudi. Všetki so tudi Havaji, Alaska in podobni kraji. Niso pa vsi ti uradniki Amerikanči, le približno ena četrtina jih je. Ostalo uradniško osebje najemajo Amerikanci med domačini dotičnih dežel.

SLOVENSKI NARODNI PLES v narodnih nošah, „Mlinarček,“ so kazali v Združenih državah Amerike letos v maju na televiziji. Poročilo poudarja, da se je

kaj takega zgodilo prvič, odkar obstoji ameriška Slovenija. Program je pripravil in spravil na televizijo češki radijski klub, ki ga je pred leti osnoval dr. Ludvik Leskovar. Tako je imela vsa Amerika, od obale do obale, priložnost spoznati drobec slovenskega kulturnega prizadevanja.

MR. H. E. HOLT, avstralski minister za delo ter bivsi minister za naseljevanje, se je z letalom odpeljal na Dunaj. Obiskoval bo avstralska naselitvena poslanstva v Evropi. Ogledoval si bo tudi be-

gunska taborišča. Zanimal se bo zlasti za naselitev Avstrijev in Madžarov. Do konca junija bo prišlo v Avstralijo vsega kakih 10,000 Madžarov, a Mr. Holt pravi, da jih Avstralija hoče še več. a le toliko, kolikor dovoljuje dočleni naselitveni načrt. V avstrijskih in avstralskih taboriščih bo nedvomno naletel tudi na lepo število slovenskih beguncov, ki že dolgo čakajo, da bi prišli semkaj ter se rešili bednega življenja v taboriščih.

IZVRŠNI ODBOR, ki upravlja begunski sklad Združenih narodov ter ima sedež v Ženevi v Švici, je

na zadnji seji sklenil podreti in odpraviti vsa begunska taborišča, brž ko se izpraznijo.

SINGAPORSKA INFLUENCA, ki še vedno razsaja po azijskih deželah, grozi tudi Avstraliji in Evropi. Tukajšnje zdravstvene oblasti skrbno zasledujejo njeno širjenje ter se na vso moč trudijo, da bi čimprej izdelali uspešne injekcije proti tej bolezni. Singaporska influenza zavzema številčno skoraj isti obseg kakor tako imenovana španska gripe, ki je razsajala po prvi svetovni vojni zlasti v Evropi. Na veliko srečo pa je odstotek umrljivosti po novih statistikah mnogo, mnogo manjši.

ANGLEŠKA VLADA je sklenila, da ne bo nadaljevala z razstrelitvami vodikovih bomb v Tihem morju, čes da to zaenkrat po sodbi njenih atomskih veščakov ni potrebno. Angleško časopisje tudi zatrjuje, da je bilo nevarno izžarevanje pri teh razstrelitvah prav malenkostno ter tako skuša pomiriti vse tiste, ki so posebno v zadnjih tednih ostro ugovarjali proti vsem tem atomskim razstrelitvam, ker da bo to v škodo najmanji trem človeškim rodovom. Znano je namreč, da atomsko izžarevanje močno poškoduje kostni mozeg, v katerem nastajajo krvne celice, ter uničuje živcevje, tako se je batiti, da se zaradi žarkov lahko rodijo zelo oslabljeni ali celo pohabljeni otroci.

ZNAMENITA ITALIJANSKA filmska igralka Gina Lollobrigida, ki ima za moža slovenskega zdravnika begunca dr. Mirka Škofica iz Maribora, bo v kratkem rodila prvorojenca. Italijansko ženstvo se zlasti zanima za njeno vsakdanje življenje, delo in jelo, ker bi rado vedelo, kako se bodo obnesli predpisi njenega moža, po katerih se slovita Gina natanko ravna.

Izpod Triglava

KRVAVCU v kamniških planinah se obeta žična železnica. Kravavec je zelo priljubljena izletna točka. Turisti prihajajo nanj ne le zaradi sijajnega razgleda, tudi smučajo se pozimi po njegovih strminah. Proračun za zgradbo žične je kakih 50 milijonov dinarjev. Baje bo nova naprava stekla že prihodnje leto.

LITOSTROJ V LJUBLJANI dobiva naročila iz Indije. Izdeluje za Indijo in pošilja tja težke industrijske žerjave, ki dvigajo na stotine ton. Tudi večje število železni mostov, ki bodo križali indijske reke, je naročenih v Ljubljani.

PRI DOLSKEM pod Ljubljano mislijo zgraditi most čez Savo. Odkar pomnijo ljudje, ni bilo v tem sektorju mostu vse od Sv. Jakoba do Litije. Edino brod pri

Lazah je posredoval promet čez reko. Zdaj so se zavzeli za zgradbo mostu prebivalci tam okoli sami. Računajo, da bo treba v ta namen zbrati kakih 30 milijonov dinarjev.

POROČILA IZ SLOVENIJE vedo povedati, da so bili komunisti med madžarsko vstajo v velikem strahu. Bili so se, da bi uspešen upor Madžarov utegnil opogumiti tudi narode v Jugoslaviji. Zlasti je slabo vplivalo, ko se je razvedelo med ljudmi, da je Tito že drugi dan madžarske vstaje nenadoma odšel na Brione, s seboj pa vzel Kardelja in druge podobne komunistične glavarje. Šušljalo se je celo, da imajo ti tudi že vse pripravljeno za pobeg preko Adrije. Baje so si zamišljali priběžališče v Švici. Te govorice so porazno vplivale na komunistično gospodo, ki ni bila povabljen na Brione. Oddahnili so se šele, ko se je Tito po enem mesecu

vrnil v Belgrad, poprej pa dobil iz Moskve zagotovilo, da bo kmalu „spet vse prav . . .“

IZ LOGATCA je prišlo direktno poročilo o pozinem snegu v Sloveniji. To poročilo samo potrjuje, kar je že od drugod znano. V prvem majskem tednu se je vrnila v Slovenijo zima in padlo je mnogokje do pol metra snega ali celo več. Sadno drevje — logaško poročilo omenja zlasti jablane — je bilo že v krasnem cvetju, pa je seveda pod snežno odojo vse cvetje pozebno. Tudi se zima kar ni hotela umakniti, še dolgo v mesec maj je bilo mrzlo in vsak dan je kazalo, da bo zelo na novo mesti izpod žalostnih oblakov.

NAJNOVEJŠA PISMA iz domovine prihajajo tudi med nas z zelo lepimi poštnimi znamkami. Na njih so upodobljene v krasnih barvah naše domače cvetlice. Kot smo opazili v tisku, ima vsaka republika dobiti po devet znamk z značilnimi cvetlicami svoje zemlje. Poštni upravi, ki je izdala te znamke v letošnjem letu, po pravici čestitamo.

LJUBLJANA je priredila v maju pod vodstvom bogoslovne fakultete razstavo vseh izdanj sv. pisma v slovenščini. To je bilo ob stoletnici Wolfovega izdanja sv. pisma. Razstava je pokazala vse, kar je bilo iz sv. pisma prevedeno v naš jezik, od Trubarja do najnovejših prevodov. Nekaj prevodov je bilo tudi še v rokopisih, ker iz raznih razlogov niso še mogli v tisk.

IZ NOVEGA MESTA pišejo: „Morda ste dobili letošnji Koledar, ki ga je izdala Izseljenska Matka in ga razpošilja med emigrante. Videli ste, da so v koledarskem delu imena svetnikov in praznikov našteti kot je bilo nekdaj. Iz tega menda sklepate, da naša sedanja vlada ni protiversko navdahnjena. Toda naj vam povemo, da je tak koledar pri nas natisnen samo za izvoz. Kar izide tu za domačo uporabo, ima vse drugačno podobo. Od praznikov označijo samo kakšno izjemo ali pa po svoje obrnejo. Vsi sveti so na primer označeni kot Dan mrtvih. Kakor v drugih rečeh, tako se tudi iz tega početja vidi dvorezna politika komunistov.“

OGLASNA DESKA

KULTURNI KROŽEK

Zastavil si je lep program in ga začel krepko izvajati. V nedeljo 23. junija je bila udeležba že nad 20 in prisoten je bil tudi g. Pevč iz Wollongonga, ustanovitelj krožka. Izrazil je svoje veliko zadoščenje nad delom svoje ustanove.

Kulturni krožek je sklenil, da se bo sestajal vsako nedeljo popoldne ob štirih. Iskreno so vabljeni vsi rojaki in rojakinja, ki se zanimajo za resno delo krožka. Želeti je, da bi mogli vsako nedeljo začeti s programom kar mogoče točno.

V svoje delovanje si je krožek pritegnil doslej naslednje zadeve:

1. Predavanja;
2. Program na odru za akademijo v septembru;
3. Knjižnica;

SLOVENSKEGA DRUŠTVA, SYDNEY

4. Pevske vaje za moški in mešani zbor.

PREDAVANJA

Vsako nedeljo bo krožek začel svoj program s kratkim predavanjem. V juliju bodo nastopili naslednji predavatelji:

Prvo nedeljo: gđina Antonija Vodopivec: Svetovna razstava v Parizu.

Drugo nedeljo: g. Alojzij Kepa: Iz zgodovine Avstralije.

Treto nedeljo: g. V. Cergol: O ženski emanicipaciji.

Cetrti nedeljo: g. Stanko Rapotec: Umetnost družabnosti.

AKADEMIJA

Po končanem predavanju in debati bo krožek sproti pretresal program za akademijo in ugotovil, kako stvar napreduje. Ob svojem

času bo program objavljen v MISLIH.

Akademija se ima vršiti v soboto 27. septembra zvečer v dvorani Railway Institute prav blizu centralne postaje v Sydneyu. Toliko za sedaj.

PEVSKE VAJE

Krožek zaključi svojo uro ob petih, nato pevska vaja za mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja. Prvič je imel mešani zbor vajo v nedeljo 23. junija. Bilo je 20 pevcev in pevk. Verjetno ne bodo mogli vsi ostati v zboru, zato so vabljeni še drugi, ki imajo veselje. Pesem „Pod klančkom“ se je že kar slišala . . .

Moški zbor ima svoje vaje ob petkih ob pol osmih. Tudi pri tem podjetju je že nekaj uspeha, vendar so nekateri glasovi veliko premalo zasedeni. Vabimo nadaljnje pevce, fante in moške.

PETER IN PAVLA

PETER IN PAVLA sta bila rojena nekje v Sloveniji med prvo in drugo svetovno vojno. Mlada leta so jima mirno potekala in nikoli nista sanjala, da jima bo kdaj treba pustiti rodno grudo.

Prišel pa je vojni vihar in naša dva znanca je zaneslo nekam v Nemčijo. Tam sta ostala še tudi potem, ko so se po vsej Evropi oglašali zvonovi in oznanjali nastop miru. Z grenkobo v srcu sta poslušala to oznanilo. Njima je potekalo življenje v taborišču za begunce, ograjenem z bodečo žico. Pot nazaj v domovino jima je bila zaprta.

Svet se je zdrznil. Po zapadni Evropi je mrgolelo ljudi, ki se niso hoteli vrniti na stare domove. Kaj hočete, so jih izprševali. Večinoma so odgovarjali: Vojno, ki bo imela tak konec, da se lahko vrnemo nazaj domov. Toda do nove vojne ni prišlo — bogve, če

bi imela tak konec, kot so si želeli — ostali so v tujini in dobili novo, doslej neznano ime. Krstili so ji z „displaced persons“ in si začeli beliti glave z njimi.

Takrat sta se Peter in Pavla šele prav spoznala in sklenila, da pojdet skupaj po svetu — kam?

Odgovor je bil: Kamorkoli!

Res so začeli odhajati transporti. V Ameriko, Kanado, Argentino, Avstralijo. Že so tudi prihajala pisma od tistih, ki so šli med prvimi čez morje. Nekateri so pisali dobro, drugi so bili razočarani. Peter in Pavla sta se po kratkem premisleku priglasila za Avstralijo. Nekaj mesecev potem sta se odpeljala iz Bramenhavna kot mož in žena.

Avstralija jima je bila sprva čudno tuja, presenetilo ju je pa njen blagostanje. Osebna svoboda v njej jima je prijetno dela in tako neugodno občutje izravnala.

vala z ugodnim. Našla sta zaposlitev in pridno varčevala. Ni bilo dolgo, ko sta si mogla kupiti kos zemlje in si na njej postavila zasilno stanovanje. Od leta do leta jima je bilo v vseh ozirih nekoliko lažje.

Oni dan sem ju obiskal. Človek bi komaj verjel, kako lepo sta napredovala v teh kratkih letih. Zdaj imata že lično hišico, ki sta jo okusno opremila. Po vrtu okoli hiše rastejo rože in se bohoti krasno grmičevje. Na tratci se je igrал leto dni star otrok. Na obrazih sem jima bral sledove težkega dela in pritrgovanja, pa tudi dosti veselja nad doseženimi uspehi.

Kadar Peter in Pavla pomislita, kako jima je bilo pred desetimi leti, se jima zdijo tisti časi kot hude sanje. Le pisma iz starega kraja, ki jih dobivata od časa do časa, so jima živ dokaz, da so bile tiste težke preizkušnje gola resnica. — Dr. Jože Zurec.

SONČNO NEDELJSKO PO-POLDNE me je izvabilo v prosto naravo. Pod padzduho stisnem knjigo, da bi bral, pa nisem. V desnico sem si vzel gorjačo — za vsak primer. Umerjeno zastavim korak po polju. Z menoj je Bobby, moj pes, zvesta žival, ki me povsod spremlja že nekako dve leti. Po ves dan in ob vsakem vremenu je ob meni, naj delam to ali ono. Tudi če sedim na stroju in merim njivo v daljavo in počez, vdano stopa za strojem in se z njim vrača. Če bi bilo tudi ves dan, prav ves dan . . .

Nisem šel daleč od doma, morda le par sto metrov. Ustavim se pod mogočnim evkaliptom, ki velja za največje drevo na zemljišču naše poljedelske šole. Zanimiv prizor mi opazi oko. Drobna poljska miška brezskrbno obира seme raz bilko. Kake tri metre proč se plazi proti miški muca, ki ji diši sveže meso. Na veji evkalipta, tik nad brezskrbno miško, čopi skobec in bistro opazuje do gajanje pod seboj. Muca je že tako blizu, da se oprezno pripravlja na skok. V tistem hipu se spusti skobec kot kamen navzdol in pogradi miško muci spred

nosa. Zmagoslavno se dvigne v zrak in se veseli sladke pečenke. Na smeh mi je šlo, ko sem opazoval muco, kako potrta in brez moči, polna iznenadenja in razočaranja, je strmela za predzrnm roparem . . .

Toda tudi skobec ni dosegel zmagoslavlja, kot si je že domisljal. Komaj je dobro zaveslal skozi zrak, že je zašel v kočljiv položaj. Dvojica srak (magpie — grallina cyanoleuca) ga strdito obletava in napada. Skobec ne more uiti, spusti miško iz kremljev in šele zdaj mu je dovoljen svoboden polet nekam čez pašnik. Miška trešči na tla, pa sraki se ne spustita za njo. Prepustita pojedino tretji sraki, ki se je mirno sprejavala po tleh in si brez odpora privoščila miško. Prav tedaj je Bobby zagledal muco in jo pognal nekam v grmovje. Tako je potekel prvi prizor zanimive igre v naravi.

Pod evkaliptom, ne prav ob deblu, vendar še pod krošnjo na

ŽIVLJENJE JE BORBA

široko razpredenega vejevja, imajo veliko palačo mravlje-mesojadke (meat-eater ants). Zelo so delavne, pa tudi močno krvoločne. Zagledam se v stavbo mravelj in ugibam, kaj se godi v njeni notranjosti. Kar se priplazi od nekod poldrug čevelj dolga rjava kača (brown snake). Dvignem gorjačo. Kam je hotela priti, seveda zastonj ugibam, videl sem pa, da je izbirala bližnjice. Zato jo je mahnila kar čez mravljiče, toda — gorje! V hipu je bila vsa črna od mravelj, ki so jo obdelovale, da je bilo joj. Povesil sem gorjačo in gledal. Zastonj se je kača na vse kriplje otepala mravelj, nič ji ni pomagalo. Posrečilo se ji je samo to, da se je odplazila nekam med travo, toda drugi dan sem našel samo njeno golo okostje. Tako je potekel drugi prizor.

Izpod evkalipta sem odšel v park. Glava mi je bila polna raz-

Publisher: Rev. R. Pivko, 45 Victoria St., Waverley, N.S.W. Editorial Office: 66 Gordon St., Paddington.

PROSTA ZABA

Po pevski vaji naj se razvije prosta zabava z igrami in plesom do desete ure. Servira se čaj in klobase, pijača brezalkoholna.

Tako so zamišljeni nedeljski popoldnevi in večeri v DOMU. Kdor se s programom strinja, iskreno vabljen in vabljen.

KNJIŽNICA

Res je skromna, pa okoli sto knjig in knjižic vendar ima. Je urejena in pripravljena za izposojanje. Knjige lahko dobite ob nedeljah po pevski vaji in ob četrtekih od 6-7. Za vsako izposojeno knjigo se plača šiling za eden den.

Ponovno lepo prosimo za nadaljnje knjige in darove v svrhu nabave novih. Ta poziv velja vsem bralcem tega oglasa.

Vlasta Cergol,
načelnica Kult. krožka.

SMEŠNICE

Pridigar: „Zakonski stan je kakor pristanišče, kjer se v popolni varnosti srečata dve ladji . . .“

Janez (razmišlja): Če je tako, moram reči, da je mene v zakonskem pristanišču srečala bojna ladja . . .“

* * *

Misionar med ljudožrci je odklonil za pouk v krščanski veri moža, ki je imel štiri žene. Čez nekaj mesecev se možkar vrne in pove, da ima zdaj samo eno ženo.

Misionar: Kaj je pa zdaj z ostalimi tremi?

Ljudožerec: Kaj naj bi bilo? No, seveda, pojedel sem jih.

* * *

Iz šolske naloge o mački:

Mačka je v kuhinji ali na strehi, kakor nanese. Lovi miši ali podgane, kakor nanese. Je mačka ali maček, kakor nanese.

Pa se je že spet dvignil zastor in pred mano je zaživel tretji prizor.

V mehki travi je mirno in kar veselo cvrčal droben čriček. Nenadoma ga naskoči mravlja in mu odščipne tipalke. Tako na to se loti njegovih nog na levi strani. Kot bi pihnihil, je bil brez njih in je zaman skušal uiti usodi. Tedaj ga mravlja pogradi za desno krilo in prevrne. Ubogi čriček ni rekel nobene več, obležal je in se mirno vdal v neizogibno smrt.

Po tem tretjem prizoru sem obrnil korake proti domu. Polno misli se mi je podilo po glavi. Spomnil sem se na izrek, ki je menda star kot zemlja: brez boja ne moreš skozi življenje! Vsebinat stare modrosti je naenkrat dobila v mojem občutju vse globlji pomen.

Le da za človeka oni izrek predvsem pomeni notranji, duhovni boj. To se pravi, vsaj moralno biti tako.—Jože Maček.

Printed by Publicity Press (1938)
Pty. Ltd., 71-75 Regent St., Sydney,
for the Publisher, Rev. R. Pivko, 45
Victoria St., Waverley, N.S.W.

CENIK

za pošiljanje paketov preko TRSTA v JUGOSLAVIJO
slovenske tvrdke Dr. J. KOCE, G.P.O. Box 670, Perth, W. A.

Paketi moje firme so zavarovani in zato imate popolno jamstvo, da Vaši doma dobijo paket sigurno v roke, ali pa Vam vrnemo denar

Poleg tega jamčim za prvorstno blago in najhitrejšo možno dostavo naročenega paketa Vašim doma.

Ker pošiljam pakete tudi v vse ostale države sveta, prosim svoje odjemalce, da me priporočijo tudi svojem prijateljem in znancem drugih narodnosti, ki Vam bodo hvaležni, kajti znano je, da je moja firma v vsakem pogledu solidna in zanesljiva.

Moka bela (00) najboljše vrste	1 kg	1/9	Poper v zrnju crni	100 gr	2/-	Bonboni, karamele	1 kg	10/-
Zdrob pšenični (griz)	1 kg	2/9	Poper v prahu crni	100 gr	3/-	Bonboni polnjeni	1 kg	11/-
Koruzna moka	1 kg	1/9	Beli poper v zrnju	100 gr	3/-	Bonboni „Mint“	1 kg	12/-
Riz Carolina	1 kg	3/-	Beli poper v prahu	100 gr	3/-	Bonboni „Toffees“ luksuzni	1 kg	14/3
Riz „Verga d’Oro“ (Zlato zrno)	1 kg	3/6	Orescki	2 kom.	1/-	Med v kožarcu	½ kg	6/-
Testenine bele (makar. ali spageti)	1 kg	2/3	Cimet v prahu	100 gr	2/6	Kakao orig. holandski za otroke	250 gr	5/6
Testenine z jajci (makar. ali spageti)	1 kg	3/6	Vanila v strokih	1 strok	1/3	Kadilo (Incense)	100 gr	1/9
Noodle soup	1 vrecica	1/3	Mast svinjska, najfinejša	1 lb	3/3	Milo za pranje prvorstno	1 kg	4/-
Kava prazena extra	1 kg	27/6	Mast svinjska (v konzervi)	2½ kg	14/6	Milo za pranje navadno	1 kg	3/-
Kava prazena Standard	1 kg	20/-	Mast svinjska (kanta) franko	17 kg	100/-	Milo Toaletno, Palmolive, 1 kom.	100 gr	1/2
Kava surova Uganda	1 kg	12/-	Olivno olje, najfinejše	1 kg	11/9	Krema za britje	1 kom.	4/3
Kava surova Congo	1 kg	12/9	Solncno olje	1 kg	9/6	Scetka za britje	1 kom.	5/-
Kava surova Rio	1 kg	13/-	Surovo maslo (butter) holandski	1 kg	20/-	Milo za britje 60 gr	1 kom.	1/9
Kava surova Minas, navadna	1 kg	13/6	Sir holandski polnomosten	1 kg	10/-	Zobna pasta Colgate	1 kom.	2/1
Kava surova Minas Prima	1 kg	14/6	Sir, parmezan, pristen, star	1 kg	24/-	Zobna pasta Kaliklor	1 kom.	2/1
Kava surova Santos, navadna	1 kg	16/6	Polenovka, norveska (Stockfish)	1 kg	10/-	Zobna scetka	1 kom.	2/6
Kava surova Santos Prima	1 kg	18/-	Sardine v olivnem olju	200 gr	2/2	Glavnik	1 kom.	2/-
Kava surova Santos Fancy	1 kg	20/-	Tunina v olivnem olju	200 gr	3/-	Zilet klinice za britje plavi	10 kom.	4/6
Kava surova Mocca	1 kg	23/-	Goveje meso, kuhanlo v konzervi	1 lb	5/-	Aparat za britje „Zilet“	1 kom.	3/-
Kava surova Ecuador	1 kg	16/3	Prekajena slanina, prvorstna	1 kg	14/-	Aparat za strizjenje las	1 kom.	28/-
Nescafe za 35 skodelic	1 konzerva	9/6	Sunka kuhanla, v konzervi	1 kg	23/-	Krema za obraz	1 kom.	6/6
Kava cikorija Franck originalna	100 gr.	1/9	Mesni ekstrakt „CIRIO“	100 gr	14/-	Nylon nogavice 54/15 Denier	1 par.	8/6
Sladkor kristalni	1 kg	2/3	Salama Friuli	1 kg	22/-	Nylon nogavice 60/15 Denier	1 par.	9/9
Sladkor v kockah	1 kg	2/6	Salama Milano	1 kg	27/-	Nylon nogavice 60/15 Dupont	1 par.	11/6
Sladkor v prahu	1 kg	3/-	Salama originalna ogrska	1 kg	29/-	Sivanke	10 kom.	1/-
Keksi navadni	1 kg	6/6	Hrenovke 5 parov v konz. 1 konzervna	1 kg	10/-	Igle za sivalne stroje	1 kom.	1/-
Keksi fini	1 kg	10/-	Paradiznikova mezga v konzervi	½ kg	3/-	Igle za popravljanje nogavic	1 kom.	6/6
Cokolada v prahu	1 kg	12/6	Paradizniki „Cirio“	1 kg	4/6	Sukane 500 yardov	1 kom.	2/6
Cokolada za kuhinjo (trda)	1 kg	13/6	Fizol	1 kg	2/9	Termometer	1 kom.	6/6
Cokolada mlečna svicarska	1 kg	14/-	Jecmen oluscen	1 kg	3/-	Svece, 18 cm	2 kom.	1/-
Cokolada za otroke	100 gr.	2/-	Leca	1 kg	5/9	Svece, 50 cm	1 kom.	2/-
Kakao originalni holandski	1 kg	14/6	Marmelada, prvorstna v konzervi	400 gr	3/-	Svezne pomorance in limone	1 kg	5/-
Kakao originalni holandski	½ kg	7/3	Marelce v konzervi	1 kg	5/6	Moka, 45 kg (00) franko	vreca	£4/2/0
Caj Ceylon originalni	100 gr.	2/4	Sadna salata v konzervi	1 kg	7/3	Moka, 90 kg (00) franko	dve vreči	£8/4/0
Caj Lipton v konzervah	½ kg	14/-	Breskev v konzervi	1 kg	5/6			
Mleko kondenz. polnomasto	14 oz	2/6	Ananas (Pineapple) v konzervi	1 kg	6/-			
Mleko za odrasle, kondenziran	14 oz	2/-	Mandeljni, oluscen	100 gr	2/9			
Mleko v prahu	1 lb	6/6	Dateljni vrečica	250 gr	2/6			
Mleko evaporirano 14½ oz.	1 konzerva	2/3	Suhe smokve, svezenj	200 gr	1/-			
Jajca v prahu	1 kg	15/-	Lesniki, oluscen	100 gr	2/9			
Dateljni, vrečica	250 gr	2/6	Orehni oluscen	100 gr	2/-			
Klincki (nageljne zbice)	100 gr	3/-	Rozine, grske, najfinejše	1 kg	5/-			
Klincki (nageljne zbice) zmleti	100 gr	2/6	Limona v prahu, vrečica	20 gr	1/-			
Paprika ogrska	100 gr	1/9	Limona v prahu za bolnike	12 oz	8/-			

Stroski odpreme in prevoza:

do 4½ kg	10/-	do 30 kg	30/-
do 9 kg	18/-	do 40 kg	36/-
do 14 kg	23/-	do 50 kg	45/-
do 18 kg	28/-	do 60 kg	54/-

STANDARD PAKETI

(Glede Standard paketov st. 1 — 47, poglejte prejšnje stevilke Misli.)

St. 48	1 kg kave Uganda	£2/8/0
St. 49	3 kg kave Congo	£2/10/
St. 50	3 kg kave Rio	£2/11/0
St. 51	3 kg kave Minas, navadne	£2/12/0
St. 52	3 kg kave Minas Prima	£2/14/0
St. 53	3 kg kave Santos, navadne	£3/3/0
St. 54	3 kg kave Santos, navadne	£3/0/0
St. 55	3 kg kave Santos Fancy	£3/10/0
St. 56	3 kg kave Mocca	£4/0/0

St. 57	3 kg kave Mocca	3/-
St. 58	½ kg caja Ceylon	½ kg
St. 59	3 kg kave Santos Prima	13 kg
St. 60	3 kg kave Santos Fancy	9 kg
St. 61	5 kg riza Carolina	8½ kg

St. 60	3 kg kave Minas navadne	3/-
St. 61	3 kg kave Santos Prima	3/-
St. 62	3 kg kave Santos Prima	3/-
St. 63	3 kg kave Santos Prima	3/-
St. 64	3 kg riza Carolina	3/-

St. 62	5 kg riza Carolina	5/-
St. 63	5 kg spagetov „Napolitano“	5/-
St. 64	5 kg spagetov „Napolitano“	5/-
St. 65	½ kg caja Ceylon	½ kg
St. 66	½ kg popra, crnega v zrnju	½ kg

Kdor zeli vnaprej placati carinsko in odkupninsko takso, naj doda koneni ceni (blaga in prevoza) se 14/-, za katere bo prejemnik paketa dobil doma na roke isplacanih 800 dinarjev, tako bo lahko placal takso in mu bo se nekaj denarja ostalo.

Ripominjam, da se vedno lahko narocite Standard pakete, ki so bili objavljeni v prejšnjih stevilkah Misli. K vsakemu paketu lahki dodaste 1-3 pare Nylon nogavic.

A. V smislu jugoslovanske carinske uredbe se lahko posljejo enkrat na mesec carine prosto sledce vrste in kolicine blaga posamezni osebi ali družini: 100 kg moke ali zita vsake vrste; 10 kg sladkorja ali medu; 5 kg riza; 15 kg spagetov ali makaronov; 15 kg olja, masti, masla ali slanine; 15 kg salame, sunke, svinjskega, govejega ali drugega mesa; 10 kg kondenziranega mleka ali jajc v prahu; 10 kg polenovke ali sardin; 10 kg marmelade ali paradiznikov.

B. Prej navedenim kolicinam se sme dodati najvec: 3 kg kave, 2 kg kakao, cokolade in rozin (vsega skupaj); ½ kg caja; ½ kg popra v zrnju in cimeta (vsega skupaj); 10 strokov vanile; 1 kg toaletnega mila; 5 kg pralnega mila; 5 kg smokev, mandelnov, lesnikov (vsega skupaj); 30 kosov klinic za britje; 1 brivski aparat; 1 aparat za strizjenje las;

8½ kg sivank; 10 igel za „Singer“ sivalni stroj; 5 glavnikov, moskih ali zenskih; 5 kosov zobne paste, 3 scetke za zobe; 2 kosa brivskeva mila in 3 pare zenskih „Nylon“ nogavic.

Pod B. navedeni predmeti se lahko prostovoljno sestavljajo (kombinirajo). Toda njihova skupna teza ne sme presegati 5 kg. Na primer: Ce narocite 5 kg mila za pranje, ne morete dodati nicesar drugega. Ako narocite 3 kg kave in 2 kg cokolade, je to ze 5 kg in v tem slučaju ne bi mogli dodati nic caja, nic popra, nic rozin itd.

V domovino posiljam tudi sledce carine proste tehnicne predmete: radio aparate, ekeltricne stedilnike elektricne kuhalnike, pralne in sivalne stroje, hladilnike (frizederje), pohistvo in otroska kolesa, vinogradni skropilnice in poljedelsko orodje. Dalje posiljam tudi kolesa (bicikle), motorna kolesa, fotoaparate, harmonike, ure, itd. Končno posiljam tudi zdravila in tekstilno blago (stofe) za moske in zenske obleke in plasce. Na zeljo posljem cenik in vsa potrebna pojasnila.

ZASTOPNIK FIRME ZA N.S.W.:
MR. R. OLIP, 44 Victoria St., Potts Pt., Sydney, N.S.W.